

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: X.
bytem X.

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.11. 2023, č. j. MSP-699/2023OSV-OSV/2,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u městského soudu dne 22.11.2023 žalobu, v níž se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, které mu bylo dle jeho tvrzení doručeno 13.11.2023 a rozhodnutí Obvodního soudu Praha 2 ze dne 4.10.2023, sp. zn. 40 Si 581/2023.

K důvodům žalobce v podání uvedl pouze následující:

„Ke dni 15.8.tr. bez své viny s letitým prodlením zjišťuji, že přílohu spisu VSZ-Praha čj. 9 spr-151/2022, tvoří tzv tajný spis. Uvedené mám písemně potvrzené ke dni 3.11.2023 Dle metodiky vytvořené rozhodovaly soudy jakož i v tomto případě tendenčně. Uvedené porušilo má základní ústavní a občanská práva +právo a etiku EU! Došlo k degradaci právního státu. Dle tohoto mechanismu prokazatelně jednaly a jednají soudy vůči mé osobě – v tomto případě os.Praha 2 s MS-Praha. Jedná se o koordinované spolčení ve vazbě na metodiku StB z roku 1982 vytvořenou pro mé pol. Postoje dle zákč. 262/11.sb a sig.CH 77! Kdy zdejší justice kryje porušení mých ústavních práv a to: čl.1+2+2/3+4+81+82+83+90+960ústavy jakož i čl. 7+1+3/3+10 LzpaS.Zejména pak 36+38.LzpaS.“

2. Soud žalobce výzvou ze dne 30.11.2023, čj. 10 A 143/2023-4, vyzval mimo jiné k doplnění žalobních bodů, tj. z jakých důvodů (skutkových a právních) považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., jelikož výše citovaný text uvedený v žalobě neobsahuje žádný žalobní bod. Současně soud žalobce vyzval k předložení žalobou napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

3. Dne 18.12.2023 bylo soudu doručeno podání, jímž ve výzvě uvedené nedostatky neodstranil pouze zopakoval tvrzení uvedené v žalobě a přidal bez jakéhokoliv doplnění skutkových důvodů výčet porušených ustanovení právních předpisů.

4. Dne 20.12.2023 soud vyzval žalobce opětovně k předložení alespoň žalobou napadeného rozhodnutí, s úmyslem pokusit se dát do souvislosti obecně formulované námitky s důvody žalobou napadeného rozhodnutí.

5. V podání doručeném soudu 17.1.2024, tedy po uplynutí lhůty po podání žaloby, žalobce žádal o prodloužení lhůty pro doplnění žalobou napadeného rozhodnutí do 15.2.2024, s tím, že dnešního dne si spis objednává, a že kopii k žalované věci si někam založil.

6. Podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) musí žaloba obsahovat „*žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*“. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě vadného podání. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. lze žalobu o další žalobní body rozšířit jen ve lhůtě pro podání žaloby.

7. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bodu 33, uvedl, že „*je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož by i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.*“

8. Uvedené závěry rozšířený senát potvrdil i v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS, bodu 46, přičemž zdůraznil, že smyslem žalobních bodů, které musí být uplatněny ve lhůtě pro podání žaloby, „*je časové fixování základního rozsahu toho, co bude předmětem soudního přezkumu správního rozhodnutí, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a rychlost řízení*“. Rozšířený senát naopak odmítl, že by smyslem žalobních bodů mělo být „*pouhé ohlášení podání žaloby, s tím, že by soud musel pravidelně žalobce vyzývat k doplnění žalobních bodů. Takovéto ohlášení je obvyklé v řízení o kasační stížnosti, kde však souvisí s krátkou lhůtou pro podání kasační stížnosti ..., v kombinaci s mnohem delší, zákonem stanovenou lhůtou pro doplnění stížnostních bodů*“ (vnitřní citace vypuštěny městským soudem).

9. Jakkoliv tedy žalobním bodem může být jakékoliv tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, musí z něj vždy být seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce; pouhá obecná tvrzení o rozporu napadeného rozhodnutí se zákonem nebo jeho konkrétními ustanoveními nestačí. Nejvyšší správní soud tak například ani za zárodek žalobního bodu nepovažoval, když žalobce „*[ž]alovanému vytkl, že nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé, nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo, neprovedl potřebné důkazy, nedostatečně*

odůvodnil, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu; tím se měl dopustit porušení § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu a § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. V závěru žaloby stěžovatel avizoval, že odůvodnění žaloby doplní.“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 - 83, body 11 a 17)

10. V jiném případě nenaplnoval znaky žalobních bodů následující text: „*Důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí je skutečnost, že žalovaná nezohlednila argumentaci žalobce, která svědčila pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný je v místě svého trvalého bydliště ohrožen a nemůže tam pobývat. Žalobce navrhuje, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno. Konkrétní důkazy a další skutečnosti předloží žalobce po poradě s ustanoveným advokátem za účasti tlumočníka.*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Azs 211/2018 - 23, body 4 a 21). Jako třetí příklad lze uvést následující žalobní tvrzení, která také Nejvyšší správní soud nevyhodnotil jako žalobní body: „*[Stěžovatel uvedl,] že byl na svých právech dotčen prvostupňovým rozhodnutím, kterým bylo rozhodnuto o propadnutí jím přepravovaného bazického oleje. Stěžovatel dále uvedl, že jak prvostupňové, tak odvolací rozhodnutí, jsou nezákonná v důsledku nesprávné aplikace právních norem na skutková zjištění a rovněž v důsledku závažných procesních vad spočívajících v neprovedení zásadního důkazu a v důsledku ignorace důkazů svědčících ve prospěch stěžovatele.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2016, č. j. 2 Afs 87/2016 - 44)

11. Z výše uvedených východisek judikatury rozšířeného senátu i konkrétních příkladů z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nyní projednávaná žaloba žádný žalobní bod neobsahovala. Uplatněná tvrzení sestávala jen z obecných námitek porušení právních předpisů a procesních pochybení, které však nebyly ani v nejhrubších obrysech navázány na konkrétní skutkové okolnosti věci. Žalobce v žalobě neuvedl, v čem konkrétně ve vztahu k němu došlo k nesprávnému posouzení a jakého skutku, proč žalovaný dle jeho názoru porušil uvedené články Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod a v podání ze dne 18.12.2023 vyjmenovaných ustanovení zákonů.

12. Je tedy postaveno najisto, že žaloba nic jiného než text citovaný v úvodu tohoto usnesení, neobsahovala. Jak bylo vysvětleno výše, žaloba tedy nesplňovala zvláštní náležitost podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť neobsahovala ani jeden žalobní bod.

13. Uvedenou vadu nebylo možné zhojit postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Jak vysvětlil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodu 58 výše citovaného rozsudku č. 3733/2018 Sb. NSS, „*[s]oud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit*“. Žaloba podle § 72 odst. 1 s. ř. s. musí být podána do dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, přičemž pouze v téže lhůtě lze dle § 71 odst. 2 věty poslední s. ř. s. uplatňovat nové žalobní body. V nyní projednávané věci sám žalobce tvrdil, že mu napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 13.11. 2023, a posledním dnem lhůty k podání žaloby tedy byl den 15.1.2024 (13.1.2024 byla sobota). Ačkoliv žaloba byla dne 22.11.2023 soudu osobně doručena, je zjevné, že neobsahovala žádný žalobní bod.

14. Žalobce ani po výzvě soudu žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby nedoplnil, nedoplnil ani po opakované výzvě žalobou napadené rozhodnutí, které by případně mohlo k obecně formulovaným námitkám doplnit skutkové okolnosti tak, aby ve lhůtě pro podání žaloby bylo možno vysledovat alespoň jeden žalobní bod, aby mohla být žaloba projednatelná. Žalobce žalobní bod, tak aby obsahoval skutkové a právní námitky směřující

vůči napadenému rozhodnutí ve lhůtě pro podání žaloby nedoplnil ale požádal o prodloužení lhůty.

15. Podle § 72 odst. 4 s.ř.s. však nelze prominout zmeškání lhůty pro podání žaloby, přičemž žalobou má na mysli soudní řád správní dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. podání obsahující alespoň jeden žalobní bod. Proto soud nemohl poskytnout žalobci další lhůtu na doplnování žaloby.

16. Soud tedy žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť žaloba trpěla vadou (nedostatek žalobního bodu), kterou již nelze odstranit.

17. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., dle níž žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. ledna 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu